

Hvordan beder vi med vores forestillingsevne

Vi møder nye venner, og vi ønsker at lære dem bedre at kende dem. Hvordan gør vi det? Vi deler vores historier. Vi fortæller dem om vores barndom, hvordan vi mødte vores ægtefælle eller hvordan vores oldeforældre flyttede hertil.

Vi lever i en rationel, venstre hjerne styret verden med global teknologi lige ved hånden. Men som mennesker, er vores sjæl stadig opflammet af farve og fantasi. Vores sind har et lager af billeder og minder og gennem dem arbejder Gud i vores hjerter. At bede med vores fantasi kan skabe en dybere og mere personlig intimitet med Jesus, Maria, disciplene og andre der er skrevet om i bibelen. Vi kan tage de velkendte historier, vi kender, og lad dem flyde gennem vores egen fantasi og se hvor Herren guider os hen.

Det at bruge fantasien i bøn har været en skattet tradition i bøn i århundreder. Det førte Frans af Assisi til at tilskynde folk til at skabe krybbespil til jul, at forestille sig den hellige familie, som folk ligesom vi er. Fire hundrede år senere, brugte St. Ignatius Loyola imaginativ (fantasifuld) bøn som en vigtig del af hans livsforvandlerende åndelige øvelser.

Hvordan starter vi? Først sætter vi os godt tilrette i en behagelig stol på et roligt sted, hvor vi ikke bliver distraheret. Vores første gestus kunne være at åbne vores hænder på vores skød, og at bede Gud om at åbne vores hjerter og fantasi.

Vælg derefter en historie ud af skriften. Læs den én gang langsomt igennem og læg bibelen ned. Nu begynder vi at forestille os denne scene, som om vi står lige midt i den. Hvad er omkring mig? Hvem er der ellers? Hvad kan jeg høre i denne scene? Hvis jeg er i et hus, hvilke lyde er der i huset eller på gaden udenfor? Hvilke dufte kan jeg samle op?

Nu begynder vi at forestille os den scene, vi læser om. Hvem er i den? Hvilken samtale finder sted? Hvad er stemningen - anspændt? glad? forvirret? vred?

Du er fri til at male dette billede på netop den måde din fantasi udformer det. Hvis vi bekymre sig om historisk nøjagtighed, kan det blive en distraktion, der tager os væk fra bønnen. Det er ikke skriftens objektivitet vi søger - det handler at lade Gud tage vores

fantasi og afsløre noget af det intime liv i Jesus eller andre for os. Hvis vi forestiller os i vor bøn, at Mary trækker det lille barn Jesus op på hendes skød for at binde hans sko eller lyne hans frakke, kan vi lade det ske på den måde. Vi ønsker ikke at bekymre os om at det er den historisk korrekte slags mad der serveres ved en middag eller hvilken slags tømmer værktøj Joseph havde i sit værksted. Her er en oplevelse af bøn, der lader vores fantasi frigøre sig fra det, der kan begrænse den. Det er Gud der åbenbarer sig for os. <http://onlineministries.creighton.edu/> Der kan du finde: **Praying with our Imaginations.**

Og her er noget på dansk. Præst Per Mollerup guider i Jesus meditation:

http://jesusmeditation.dk/index.php?option=com_content&view=category&id=30&Itemid=79